कपोलकण्डूः करिभिर्विनेतुं विघट्टितानां सरलद्रुमाणाम् ।
यत्र स्रुतक्षीरतया प्रसूतः सानूनि गन्धः सुरभीकरोति ॥९॥
वनेचराणां वनितासखानां दरीगृहोत्सङ्गनिषक्तभासः ।
भवन्ति यत्रौषधयो रजन्यामतैलपूराः सुरतप्रदीपाः ॥१०॥
उद्वेजयत्यंगुलिपार्ष्णिभागान्मार्गे शिलीभूतहिमे ऽपि यत्र ।
न दुर्वहश्रोणिपयोधरार्ता भिन्दन्ति मन्दां गतिमश्वमुख्यः ॥११॥
दिवाकराद्रक्षति यो गुहासु लीनं दिवाभीतमिवान्धकारम् ।
क्षुद्रे ऽपि नूनं शरणं प्रपन्ने ममत्वमुच्चैःशिरसां सतीव ॥१२॥
लांगूलविक्षेपविसर्पिशोभैरितस्ततश्चन्द्रमरीचिगौरैः ।
यस्यार्थयुक्तं गिरिराजशब्दं कुर्वन्ति बालव्यजनैश्चमर्यः ॥१३॥

---

9. Ibi halitus, ortus e profluente succo *Saralarum* arborum, ab elephantis ad leniendum temporum pruritum fricando laesarum, cacumina suavi odore perfundit.

10. Ibi herbae, in interioribus cavernarum quasi aedium spatiis splendorem spargentes, noctu ad voluptates hominum silvestrium cum mulieribus lucernae evadunt sine oleo.

11. Ibi *Kinnararum* feminae, quanquam via, nive rigida, pedum digitos et calces dolore afficit, tamen ponderosis cruribus et mammis fatigatae, lentum incessum haud relinquunt.

12. Ille tenebras, ululae instar in cavernis latentes, defendit a sole: nam viri elati humilem etiam, qui ad illos confugit, aeque ac nobilem, tanquam suum considerant.

13. Vaccae ferae caudarum flabellis, quae crinium quassatione splendorem diffundunt, atque lunae radiorum instar fulva sunt, huic monti cognomen montium regis apte iunctum faciunt.